C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1a-60/2025 Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central
1-24023560-03-1a-14012025 Judecător: Mihail Proca

D E C I Z I E
În numele Legii

20 noiembrie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența :
Președintele ședinței de judecată, judecătorul Ghenadie Liulca
Judecătorii Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc
Grefier Maria Baciu
Cu participarea :
Procurorului Valentina Gavdiuc
Avocatului Tatiana Ivas

a judecat în ședință de judecată publică în ordine de apel, apelul avocatului Serghei Șteliman în interesele inculpatului Gîlca Gheorghe și apelul suplimentar al avocatului Tatiana Ivas în interesele inculpatului Gîlca Gheorghe, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10 decembrie 2024 în cauza penală privind condamnarea lui:

Gîlca Gheorghe *****, a.n. *****, c/p *****, originar și domiciliat în sat. *****, studii medii, ne supus serviciului militar, se află în relații de concubinaj, nu este angajat în câmpul muncii, cetățean al R. Moldova, anterior judecat:

- prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 12.04.2016 în baza art. 264^1 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 450 unități convenționale, echivalentul a 9000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 3 ani;

- prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07.12.2017, modificată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07.02.2018, în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 85 alin. (1) și (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa

definitivă cu închisoare pe un termen de 01 an, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 03 ani. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12.06.2018 a fost casată parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 07.02.2018 și sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07.12.2017, fiind încetat procesul penal în privința intentat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, în legătură cu aplicarea actului de amnistie;

- prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07.06.2022 în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității pe un termen de 140 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport;

- prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 20.07.2022 în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 01 an, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune de 02 ani;

- prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10.08.2022 în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 230 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport;

- prin sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10 martie 2025, în baza art. 264[1] alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 02 ani 06 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal,-

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: *29.02.2024 - 10.12.2024*;
În instanța de apel: *14.01.2025 - 20.11.2025*.
Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10 decembrie 2024, Gîlca Gheorghe a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 10 (zece) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Punerea în executare a pedepsei cu închisoarea urmează a fi efectuată din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinței, cu calcularea termenului pedepsei din momentul reținerii inculpatului.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond *în fapt* a constatat că, ***Gîlca Gheorghe*** la 05 noiembrie 2023, fără a deține permis de conducere, a condus o perioadă nedeterminată de timp, mijlocul de transport de model „Opel Corsa", cu numerele de înmatriculare *****, până la ora 18:50, prin satul *****, o perioadă nedeterminată de timp până când a fost stopat de către angajații Inspectoratului de Poliție Orhei.

Fiind supus verificării și fiind suspectat de consumul băuturilor alcoolice, lui Gîlca Gheorghe i-a fost propus de a fi supus testării alcoolscopice necesare în vederea stabilirii stării de ebrietate cu aparatul de testare „Drager Alcotest", de a fi examinat medical în vederea constatării faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate. Însă el, contrar prevederilor art. 438 alin. (2) din Codul contravențional, care prevede că „dacă asupra persoanei care conduce vehiculul există temeiuri suficiente de a presupune că se află în stare de ebrietate produsă de alcool sau alte substanțe, acesta este obligat să accepte la cererea agentului constatator testarea alcoolscopică, examenul medical şi prelevarea de sânge", și contrar prevederilor art. 11 lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere conform căruia „conducătorul de vehicul înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat să se supună la solicitarea agentului de circulație procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei", categoric a refuzat să fie supus testării alcoolscopice cu aparatul de testare „Drager Alcotest" şi examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, precum și de recoltare a probelor biologice în cadrul examenului medical.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Gîlca Gheorghe întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Cod penal (în redacția Legii în vigoare până la modificările din 07.09.2024) – *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei şi de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, acțiune săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Serghei Șteliman în interesele inculpatului Gîlca Gheorghe a declarat apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10 decembrie 2024 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea lui Gîlca Gheorghe din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului s-a invocat că Gîlca Gheorghe nu și-a recunoscut vina şi a declarat că nu i sa propus la Mitoc să treacă controlul (testul) alcoscopic, la acel moment nu se afla în stare de ebrietate în timpul când a condus autovehiculul. Iar, instanța de fond urma să aprecieze critic declarațiile martorilor acuzării, deoarece ele sânt contradictorii (se contrazic între ele). La fel, admițând audierea unui şir de martori ai apărării, care, la momentul când judecarea cauzei a ajuns la etapa audierii martorilor apărării, erau plecați peste hotare, instanța de fond a respins cererea privind acordarea unui termen suplimentar pentru asigurarea prezenței acestor martori.

După ce această cerere a fost respinsă, apărarea a înaintat o altă cerere, prin care a solicitat admiterea audierii unor alți martori a apărării, care puteau să confirme aceleași circumstanțe ca şi martorii plecați peste hotare, or cazul a avut loc în apropierea unei secții de votare în timpul alegerilor locale din 2023, la fața locului fiind prezenți mai mulți persoane, venite acolo ca alegători, însă cererea a fost respinsă.

Prin urmare apelantul consideră că instanța de fond i-a încălcat dreptul lui Gîlca Gheorghe la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. 1 al Convenției Europene, conform prevederilor căruia orice acuzat are, mai ales, dreptul să obțină audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca martorii acuzării.

La fel, s-a remarcat faptul că acuzarea de asemenea nu a putut asigura prezența tuturor martorilor în termenul stabilit de instanță, însă instanța i-a acordat acuzării un termen suplimentar pentru asigurarea prezenței lor. Prin aceasta instanța de fond a pus apărarea în situația procesuală inegală cu partea acuzării şi a încălcat dreptul lui Gîlca Gheorghe la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) al Convenției Europene.

De asemenea instanța de fond l-a înlăturat pe Gîlca Gheorghe din proces pentru încălcarea ordinii, încălcare ce sa exprimat în aceia că în timpul audierii unui martor al acuzării inculpatul a spus că declarațiile acestuia nu corespund realității.

Astfel, apărarea consideră că aceasta a fost o măsură excesivă, instanța urmând să se limiteze la un avertisment, iar cererea privind anularea înlăturării inculpatului din proces instanța de fond a respins-o, prin ce a fost îngrădit dreptul inculpatului de a participa la ședințele de judecată și de a se apăra el însuși. Or, art. 6 alin. 1 lit. a) al Convenției Europene prevede dreptul oricărui acuzat de a se apăra el însuși sau de a fi asistat de un avocat.

Distinct, se relevă că pedeapsa aplicată lui Gîlca Gheorghe este una prea aspră, nefiind motivată suficient de ce a decis să aplice o pedeapsă cu închisoarea, dar nu una cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Ulterior, avocatul Tatiana Ivas în interesele inculpatului Gîlca Gheorghe a depus apel suplimentar, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței

Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10 decembrie 2024, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea lui Gîlca Gheorghe din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În susținerea poziției date s-a statuat că instanța a denaturat și a interpretat eronat probele, admițând apriori argumentele părții acuzării, fără a ține cont că la materialele cauzei nu există probe directe care ar demonstra nemijlocit vinovăția lui Gîlcă Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal.

Astfel, apărarea consideră că instanța la adoptarea sentinței nu a stabilit în nici o formă circumstanțele, de facto, care au avut loc, gradul de vinovăție a persoanei, în exclusivitate rezumându-se la reproducerea pretinselor probe prezentate de partea acuzării în rechizitoriu, însă fără a se expune asupra vinovăției prin prisma probelor administrate, ceea ce contravine reglementărilor legale.

Subsecvent, se remarcă că la materialele cauzei este anexat în calitate de corp delict purtător optic de informație de tip CD-R cu înregistrarea video a circumstanțelor din magazin, considerând că vizionarea înregistrărilor video au un rol important pentru stabilirea circumstanțelor care au avut loc în seara de 18.04.2018 și urmează a fi vizionate.

Concomitent, în adresa instanței de apel a parvenit cererea avocatului Tatiana Ivas privind declararea nulității procesului-verbal de constatare a infracțiunii în caz de refuz de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate din 05.11.2023, în temeiul dispozițiilor art. 251 Cod de procedură penală, din motivul neconsemnării refuzului inculpatului Gîlca Gheorghe de a semna actul procesual respectiv de către persoana care a efectuat acțiunea respectivă în corespundere cu prevederile pct. 13, 25, 26-29 din Instrucțiunea privind interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor legale în ceea ce privește constatarea contravenției de conducere a unui vehicul sub influența băuturilor alcoolice, aprobat prin Ordinul MAI nr. 45 din 19.02.2010.

Argumentele părților:

În ședința instanței de apel, avocatul Tatiana Ivas în interesele inculpatului Gîlca Gheorghe a susținut apelul înaintat și a pledat pentru admiterea acestuia din motivele invocate, casarea sentinței contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea lui Gîlca Gheorghe, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, menționând de principiu că inculpatul nu a refuzat să fie prelevate probe de sânge în vederea stabilirii stării de ebrietate, însă colaboratorii de poliție au refuzat să se deplaseze la spital.

În ședința instanței de apel, inculpatul Gîlca Gheorghe a susținut poziția avocatului și a pledat nevinovat.

În ședința instanței de apel, acuzatorul de stat în persoana procurorului Valentina Gavdiuc a pledat pentru respingerea apelului ca fiind nefondat, menționând că vinovăția inculpatului integral a fost dovedită prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Aprecierea instanței de apel:

Verificând temeinicia argumentelor formulate de apelant și legalitatea verdictului contestat în raport cu materialele cauzei penale, ascultând pledoariile participanților procesului penal, Colegiul penal consideră că apelul avocatului Serghei Șteliman în interesele inculpatului Gîlca Gheorghe și apelul suplimentar al avocatului Tatiana Ivas în interesele inculpatului Gîlca Gheorghe ca fiind nefondate și urmează a fi respinse din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Prin prisma art. 409 Cod de procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat şi la persoana la care se referă declarația de apel şi numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate şi cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt şi de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

În acest sens Colegiul penal statuează că, apelul reprezintă o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control atât în fapt, cât şi în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces şi la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță şi care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat şi în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate şi hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Conform art.414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. **(2)** Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Aici Colegiul penal conchide că, soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță, dacă se ajunge la concluzia că hotărârea este legală și întemeiată.

Cu titlu preliminar Colegiul penal evidențiază că, cauza penală de învinuire a lui Gîlca Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (4) Cod penal a fost examinată în procedură generală, inculpatul nerecunoscându-și vina și pledând pentru emiterea unei sentințe de achitare.

Potrivit textelor apelurilor înaintate instanța de apel constată că, avocații Serghei Șteliman și Tatiana Ivas în interesele inculpatului Gîlca Gheorghe și-au manifestat dezacordul cu sentința contestată în latura stabilirii vinovăției, considerând că în privința lui Gîlca Gheorghe urmează a fi adoptată o decizie de achitare.

În acest context se statuează că, în pofida faptului că inculpatul Gîlca Gheorghe în cadrul cercetării judecătorești nu și-a recunoscut vina în cele incriminate și a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare, Colegiul penal conchide că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele *de fapt* şi *de drept*, şi just a ajuns la concluzia că inculpatul Gîlca Gheorghe a săvârșit infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală examinată şi care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Subsecvent, Colegiul penal relevă că inculpatul Gîlca Gheorghe nu a fost audiat în instanța de fond, fiind înlăturat din sala de ședință din motivul încălcării ordinii ședinței și nesupunerea dispozițiilor președintelui ședinței.

Fiind audiat în instanța de apel, inculpatul Gîlca Gheorghe nu și-a recunoscut vina, menționând că la 05.11.2023, s-a aflat la volanul automobilului, din motiv că niște persoane, fiind în stare de ebrietate, l-au rugat să-i ducă la secția de votare. Fiind de acord, a parcat mașina în fața secției și a ajutat o

persoană să coboare. În acest timp s-au apropriat colaboratorii de poliție, care l-au întrebat din ce motiv a parcat mașina în locul respectiv. Apoi, a fost urcat cu forța în mașina poliției și dus la secția de poliție. Unul din colaboratorii, pe nume Stanislav, i-a propus să fie testat cu aparatul „Drager", la starea de ebrietate. Însă, a refuzat din motiv că nu are încredere în acest apărat, solicitând să fie dus la spital pentru prelevarea probelor biologice. Colaboratorii de poliție i-au refuzat în această solicitare, motivând că nu au benzină. După ce au fost perfectate actele necesare, le-a semnat și a plecat acasă. A concretizat, că nu i-a fost propus să meargă la spital, nu i-a fost explicat dreptul că poate de sine stătător să meargă la spital. Anterior a fost condamnat de mai multe ori în baza art. 264[1] Cod penal și cunoaște procedura de prelevare a probelor, însă a considerat că poliția urmează să-i asigure transportul.

În pofida faptului că inculpatul Gîlca Gheorghe nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia integral s-a confirmat prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată de către instanța de fond și verificate prin citire în instanța de apel, şi anume:

- ***declarațiile martorului*** *****, care a declarat instanței de fond că, este angajat al Inspectoratului de Poliție Orhei al IGP al MAI, pe inculpat îl cunoaște, doar în legătură cu cazul respectiv. La data 05.11.2023, se afla în serviciu, unde a primit un apel telefonic de la colegul de serviciu de Ion Maxim, precum în satul Mitoc au depistat o persoană în stare de ebrietate, care conduce mijlocul de transport. La fața locului s-a deplasat cu colegul *****. Ajungând în sat, unde era secția de votare, automobilul era parcat în fața secției de votare și deja lângă automobil era Gîlca Gheorghe, care a fost escortat la Inspectoratul de Poliție Orhei, unde a fost i-a fost propusă testarea alcoolscopică cu aparatul „Drager", însă, acesta a refuzat categoric. La fel, s-a refuzat și de la proba biologică. În ziua respectivă erau alegerile locale, și în serviciu au fost implicați colegii Viorica Maxim, Ion Maxim și *****. La Inspectoratul de Poliție Orhei, Gîlca Gheorghe a comunicat că a consumat alcool și nu necesită să fie testat. Nu își amintește cine a documentat cazul. Gîlca Gheorghe a refuzat să semneze toate actele. Din câte își aduce aminte, el i-a propus să treacă testul „Drager" fiind cu el în mâna, iar Stanislav Vozneac a efectuat înregistrarea video. Nu ține minte dacă refuzul de a fi testat a fost consemnat de către Gîlca Gheorghe. Nu ține minte dacă aparatul „Drager" a trecut testarea metrologică. Aparatul „Drager" se află la evidența Inspectoratului de Poliție Orhei, și sistematic se trece testarea metrologică. Gîlca Gheorghe a refuzat în satul Mitoc să treacă testul „Drager", din care motiv a fost escortat la poliție. În ziua respectivă, Gîlcă Gheorghe a manifestat un comportament neadecvat. Nu s-a aplicat forța fizică și mijloace speciale față de inculpat. Nu i-a fost întocmit un raport de ultragiere a colaboratorului, deoarece în scurt timp s-a liniștit (f.d.199, vol. 1);

- declarațiile martorului *****, care a relatat instanței de fond că este angajat al Inspectoratului de Poliție Orhei al IGP al MAI, iar pe inculpat îl cunoaște doar în legătură cu cazul respectiv. La data 05.11.2023, se afla în serviciu în legătură cu alegerile din Republica Moldova. Erau repartizați în mai multe secții de votare. Aproximativ la orele 20:00, se afla în preajma secției de votare, împreună cu colegii ***** și *****. La un moment, a văzut că lângă secția de votare s-a oprit un automobil de culoare albă, modelul nu îl ține minte. A observat cum a coborât șoferul și avea un mers neadecvat, ceia ce a trezit suspecții. Văzând cum mergea șoferul, imediat, cu colegii, s-au apropiat de acesta pentru a identifica cine este șoferul și a stabili circumstanțele. Prezentându-se șoferului, i-a cerut actele, la care acesta a spus că nu are acte asupra sa. *****, colegul care este inspector din satul respectiv și cunoaște cetățenii din satul dat, i-a comunicat identitatea acestui șofer. În acel automobil mai erau persoane care evident erau în stare de ebrietate. Văzând, că șoferul nu prezintă actele solicitate, a solicitat un echipaj de la Inspectoratul de Poliție Orhei pentru documenta cazul dat. În scurt timp a venit un echipaj în componența colaboratorilor ***** și Dumitru Ichizli, care i-au solicitat lui Gîlca Gheorghe actele, la care acesta a refuzat, și i-a fost propusă testarea alcoolscopică. Însă, acesta a refuzat, și a fost escortat la Inspectoratul de Poliție Orhei, deoarece acesta avea un comportament agresiv. În momentul documentării el a fost prezent, la care Gîlca Gheorghe a refuzat testarea. Nu are nici un conflict cu inculpatul. Inculpatul a fost în stare neadecvată, avea un mers neadecvat. Metoda cum s-a apropiat automobilul de secția de votare, este o metodă ce a pus în pericol securitatea cetățenilor. Între timp, *****, care la moment era șef de sector în satul Mitoc, i-a comunicat că acesta este deja privat de dreptul de a conduce mijloacele de transport. A depus raport pentru faptul că Gîlca Gheorghe nu a dorit să treacă testul la alcoolemie. Nu cunoaște dacă a fost întocmit un raport pentru ultragierea colaboratorului. În sat inculpatului s-a propus să prezinte actele și să treacă testul, dar acesta a refuzat categoric, și probele biologice la fel a refuzat. Persoanele care erau cu el în automobil, la fel erau într-o stare neadecvată. La Inspectoratul de Poliție Orhei, a mers numai el, ceilalți colegi au rămas în sat. La fața locului, Gîlca Gheorghe opunea rezistență la toate solicitările colaboratorilor, îi amenința cu răfuială și violență fizică. Au fost acțiuni fizice în privința lui Gîlca Gheorghe. Pe inculpatul l-au urcat forțat în automobilul colaboratorilor. Nu cunoaște dacă i s-a întocmit un proces-verbal pentru opunere de rezistență. Când s-au deplasat la Inspectoratul de Poliție Orhei, automobilul a rămas în fața secției de votare și, apoi, s-a organizat evacuarea automobilului la parcarea specială. Nu cunoaște cine a făcut înregistrarea video, dar din cîte își aduce aminte, Stanislav Vozneac. Împreună cu Gîlca Gheorghe erau mai multe persoane, care erau în stare de ebrietate și care îi împiedicau să documenteze cauza dată. Nu cunoaște dacă în privința persoanelor

care erau cu Gîlcă a fost întocmit procese-verbale. Când au ajuns la Inspectoratul de Poliție Orhei s-a verificat identitatea persoanei în baza de date, care a coincis cu numele comunicat de către coleg (f.d.200, vol. 1);

- ***declarațiile martorului*** *****, care a declarat instanței de fond că este angajat al Inspectoratului de Poliție Orhei al IGP al MAI, menționând că pe inculpat nu îl cunoaște, doar în legătură cu cazul respectiv, și cu alte cazuri, fiind foarte obraznic, de nenumărate ori a fost sancționat, a mai fost în stare de ebrietate la volan. La data 05.11.2023, se afla în serviciu, la menținerea ordinii publice, deoarece se desfășurau alegerile. Fiind telefonat de Maxin Ion a fost informat că în sat. Mitoc este o persoană în stare de ebrietate la secția de votare și a rugat să intervină. Deplasându-se la fața locului, erau colaboratorii *****, ***** și *****. La fața locului era un automobil de model „Reno", care era parcat în fața ușii de votare și deja colegii i-au comunicat cine este persoana de la volan. S-a apropiat de acesta, care avea un comportament agresiv și avea miros de alcool, el i-a spus că nu a fost la volan, testarea alcoolscopică a fost refuzată, având un comportament agresiv. Din care motiv i-a solicitat să se deplaseze împreună cu ei la Inspectoratului de Poliție Orhei pentru a fi stabilite circumstanțele. Însă, acesta continua să fie agresiv, dar până la urmă, a urcat în automobilul poliției și s-au deplasat la poliție. Acolo, ***** i-a propus să treacă testul „Drager", la care acesta a refuzat, inclusiv și de la prelevarea probelor biologice. Fiindu-i aduse la cunoștință toate actele, la fel a refuzat să le semneze. Inculpatul nu a recunoscut că este în stare de ebrietate. Cu Gîlca Gheorghe în automobil era o persoană, care stătea pe bancheta din față. La Inspectoratul de Poliție Orhei a făcut înregistrări video. Colegul la telefon i-a comunicat că are miros de alcool. La fața locului automobilul era parcat în fața ușii secției de votare. Pentru această încălcare, nu i-a fost întocmit proces-verbal de către el. La Inspectoratul de Poliție Orhei a mers Ion Maxim și *****, erau 5 persoane în mașină, deoarece acesta era foarte agresiv și pentru securitatea lor, era foarte agresiv și ei s-au asigurat. Nu i-au fost aplicate cătușele. Inculpatul se exprima cu cuvinte necenzurate în adresa colaboratorilor de poliție. Nu ține minte să fi fost cineva să manifeste vreun comportament agresiv în afară de Gîlca Gheorghe. Nu a încercat nimeni să împiedice documentarea cazului, dar deoarece era gălăgie la secția de votare, au mers la Inspectoratul de Poliție Orhei. La fața locului nu ține minte să fi prezentat vreun act de identitate de către inculpat. El a efectuat înregistrarea video și a filmat secvențele unde Gîlca Gheorghe a refuzat testarea alcoolscopică. Automobilul lui Gîlcă Gheorghe a rămas la secția de votare, apoi a fost evacuat la parcarea specială. Aparatul „Drager" are acte, dar toate actele sunt la Inspectoratul de Poliție Orhei, nu le deține asupra sa. Lui Gîlcă Gheorghe nu i s-a comunicat dacă este valabil certificatul „Drager". Trei colegi au văzut că Gîlcă Gheorghe a ieșit din automobilul dat. Inculpatul s-a refuzat de ambele

testări. De fiecare dată când era stopat, inculpatul era obraznic. Gîlca Gheorghe a comunicat că a consumat alcool (f.d.202, vol. 1);

- ***declarațiile martorului*** *****, care a declarat în instanța de fond că angajat al Inspectoratului de Poliție Orhei al IGP al MAI, iar pe inculpat îl cunoaște, doar în legătură cu cazul respectiv. La data 15.11.2023, era implicat în serviciu, în calitate de lucrător operativ la asigurarea menținerii ordinii publice la secția de votare în satul *****, împreună cu alți colegii ***** și *****. Aproximativ pe la orele 18:00, aflându-se în prejma secției de votare la 30-35 m, a observat cu colegii un automobil, de culoare albă, care se deplasa pe drum și la un moment dat a efectuat o manevră spre secția de votare și a parcat în fața ușii a secției de votare. Văzând aceasta, s-a apropiat cu colegii de automobil ca să vadă ce s-a întâmplat. ***** s-a apropiat de șofer, iar el s-a poziționat în partea dreaptă a automobilului, unde deja au coborât câteva persoane, care vizibil se aflau în stare de ebrietate, iar o persoană din acestea era fără un picior și a căzut jos. Apoi ***** și Viorica Maxim discutau cu șoferul. Menționează că, pe șofer până la ziua respectivă nu l-a cunoscut. Din discuțiile lui Viorica Maxim s-a dovedit a fi cetățeanul Gîlcă Gheorghe, care la cerințele de a prezenta acte a comunicat că nu deține careva acte asupra sa. Atunci la fața locului au fost invitați colegii de la accidente rutiere pentru a documenta cazul. Peste ceva timp a ajuns echipajul, ***** și *****. La cerințele acestora de a prezenta careva acte, Gîlca Gheorghe a refuzat, ca urmare acesta a fost escortat la Inspectoratul de Poliție Orhei pentru a fi documentat, iar el rămânând la fața locului. Ulterior, a venit evacuatorul pentru a fi transportat automobilul la parcarea specială. Gîlca Gheorghe vizibil era în stare de ebrietate și a refuzat să prezinte careva acte, pentru a fi stabilită identitatea acestuia. ***** a activat anterior în calitate de șef de post, și cunoștea identitatea lui. Când s-au apropiat de Gîlca Gheorghe, el a deschis ușa, fiind la volan. În automobil erau aproximativ 3 pasageri în afară de șofer, nu ține minte precis. Personal nu a întrebat cu ce scop au venit la secția de votare, dar pare-se au venit să aducă persoana invalidă pentru a vota. Se simțea miros de băuturi spirtoase din cavitatea bucală. Erau toți 3 colegi împreună. Lui Gîlcă Gheorghe i sa propus să treacă testarea cu aparatul „Drager” și prelevare de probe biologice, dar a refuzat. Cu inculpatul la Inspectoratul de Poliție Orhei, au plecat ***** cu colegii care au venit pentru documentarea cazului. Nu ține minte dacă a fost filmat refuzul lui Gîlca Gheorghe de a trece testarea alcoolscopică. Prietenii lui Gîlca Gheorghe, nu îl împiedicau cumva ca să treacă testul alcoolscopic. Actul de înlăturarea de la mijlocul de transport a fost întocmit deja la poliție, unde Gîlca Gheorghe a fost transportat, deoarece acesta a refuzat să prezinte careva acte de identitate. Nu cunoaște cum se verifică prin baza de date, nu cunoaște modalitatea lor de verificare. Totodată, automobilul era parcat nemijlocit în fața ușii la secția de votare care împiedica cetățenii. Nu ține minte ce l-au întrebat colegii de la

accidente rutiere pe Gîlca Gheorghe. În privința lui Gîlca Gheorghe nu au fost aplicate mijloace speciale. A auzit că inculpatul nu dorea să-și spună identitatea, nu cunoaște cum răspundea el la întrebări, el a spus că nu are acte, tăcea și punea capul în jos (f.d.209, vol. 1);

- declarațiile martorului *****, care fiind audiată în instanța de fond a declarat că este angajat al Inspectoratului de Poliție Orhei al IGP al MAI. La data 05.11.2023, se afla în serviciu, la menținerea ordinii publice, la secția de votare în satul *****. Aproximativ pe la orele 19:00, se afla nemijlocit în preajma Casei de cultură din s. Mitoc împreună cu doi colegi de serviciu, ***** și *****. În acest timp a observat un automobil de model „Opel", de culoare albă, care a virat brusc în direcția casei de cultură și a parcat la intrare, blocând, astfel, accesul în incinta secției de votare. S-a apropiat de unitatea de transport, fiind la o distanță de 5 m., au coborât câțiva pasageri din automobil, unul dintre care a căzut jos. Apropiindu-se de ușa șoferului, a bătut în geam, i-a făcut semn să de-a geamul jos. Întorcându-se, l-a recunoscut ca fiind Gîlca Gheorghe, locuitor a satul Mitoc, deoarece anterior la documentat contravențional și cunoștea că nu avea dreptul să conducă unități de transport. Gîlca Gheorghe nu a deschis geamul, dar a deschis ușa, l-a rugat să prezinte careva acte, însă acesta i-a spus „*Hai Viorică că parcă nu știi că nu am permis*", i-a spus să stea la volan. La momentul când a ieșit de la volan afară, a simțit un miros specific de alcool din cavitatea bucală. Doi din pasageri s-au apropiat de ea, Crețu Alexei și Vrabie Ion, care încercau să-i explice că ei l-au adus pe Crețu Alexei care este invalid, nu are un picior, pentru a vota. Tot atunci a fost chemat echipajul serviciul accidente rutiere din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, pentru a documenta conducătorul auto. Au venit ***** și *****, la care Gîlcă Gheorghe spunea că el nu a fost la volan și nu a consumat nimic, după care a fost escortat la Inspectoratul de Poliție Orhei, deoarece a refuzat să treacă testarea alcoscopică. Înainte de a-l escorta, l-a întrebat a cui este mașina ca să vină să o ia din fața secției de votare, și l-a rugat să dea cheile pentru a putea să schimbe locul mașinii din fața secției, deoarece încurca. Însă, inculpatul a refuzat, spunând că nu cunoaște unde sunt cheile. A încercat de câteva ori să apeleze pe cineva, dar nu cunoaște pe cine. După ce acestea au plecat la Inspectoratul de Poliție Orhei, ea a rămas în continuare la menținerea ordinii publice. Peste 20-30 min, a parvenit evacuatorul pentru a duce mașina la parcarea specială, deoarece bloca accesul în secția de votare. La 23.05.2024, ca agent constatator, l-a documentat pe Gîlca Gheorghe în baza art. 231 alin. (2) Cod contravențional. Era în serviciu cu colegii ***** și *****. În calitate de pasageri erau 3 persoane și cu șofer erau 4 persoane. Nu ține minte dacă la fața locului i-au fost întocmite careva acte. Comportamentul lui Gîlcă Gheorghe era agresiv și neadecvat, el spunea „de *ce eu, ce nu mă știi pe mine*". I-a comunicat că a adus un om invalid și să-i dea voie să se ducă. La poliție cu

Gîlca Gheorghe au plecat *****, ***** și *****, ea cu Cartavîh au rămas pe loc. Gîlca Gheorghe a refuzat să treacă testul „Drager” și le spunea colegilor că nu a fost la volan, și că el a venit cu bicicleta. Nu ține minte dacă i s-a propus să treacă și probele biologice. El a refuzat să meargă cu angajații poliției, fiindu-i explicat că trebuie să meargă la IP Orhei pentru a fi identificat și să treacă testul „Drager”, în caz de refuz să fie consemnat refuzul. Comportamentul agresiv se manifesta prin vorbe urâte. Le-a explicat pasagerilor ca să stea într-o parte și să nu se implice. Refuzul lui Gîlcă nu a fost filmat, și pe altcineva nu a văzut să filmeze. Camera video era la secția de votare și era întoarsă, deoarece nu se permitea să filmeze în ziua alegerilor, dar din câte știe nu funcționa deloc. Gîlca Gheorghe benevol a urcat în mașina de poliție. Timpul de când a venit inculpatul la secția de votare și până a fost escortat la IP Orhei, a fost de vreo 30 min. Până la venirea colegilor de la accidente, a fost de vreo 15-20 min. (f.d.211, vol. 1).

De asemenea, vinovăția inculpatului Gîlca Gheorghe integral este confirmată și prin probele materiale administrate în instanța de fond și verificate prin citire în instanța de apel, și anume:

- procesul-verbal de consemnare a celor constatate cu privire la săvârșirea infracțiunii din 05.11.2023 (f.d.4, vol. 1);

- îndreptarea din 05.11.2023, ora 19:30, prin care se confirmă că Gîlca Gheorghe a fost îndreptat pentru examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, însă ultimul a refuzat categoric de a fi supus acestei procedurii, inclusiv să semneze (f.d.6, vol.1);

- procesul-verbal de constatare a infracțiunii în caz de refuz de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate din 05.11.2023, prin care se confirmă că lui Gîlca Gheorghe i-au fost aduse la cunoștință consecințele refuzului de a fi supus testării alcoolscopice și examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate, însă ultimul a refuzat categoric de la efectuarea acesteia (f.d.7, vol. 1);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.11.2023, din conținutul căruia se constată că a fost supus examinării imaginile video de pe CD-R de la f.d.21, unde în video apare Gîlca Gheorghe așezat la o masă, față de acesta se despachetează mușțiucul care se conectează la aparatul „Drager”, apoi acesta se întinde spre inculpat, propunându-i să treacă testarea alcoolscopică pentru stabilirea stării de ebrietate, dar el categoric refuză declarând că a servit 2 beri și pentru ce să o treacă, iar colaboratorul de poliție îi explică că servirea celor 2 beri pot să nu depășească concentrați admisibilă, iar ultimul răspunde că nu vrea, nu vrea. Concomitent din secvențele video este cert faptul că lui Gîlca Gheorghe i s-a propus să fie prelevate probele biologice de sânge, iar acesta răspunde că nu poate să dea, se teme, o să leșine, când vede sânge se inervează (f.d. 22-23, vol. 1);

- procesul-verbal de ridicare din 30.11.2023, potrivit căruia de la colaboratorul de poliție ***** au fost ridicate imaginilor video stocate pe CD (f.d. 27-28, vol. 1);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.11.2023 prin care a fost supus examinării imaginile video de pe CD-R de la f.d.28, unde au fost fixate acțiunile cet. Gîlca Gheorghe de la fața locului, apropiere de Secția de votare a satul *****, inclusiv faptul că angajatul de poliție Vozneac îi explică lui Gîlca Gheorghe să se conformeze cerințelor legale, în caz contrar va fi aplicată forța fizică, apoi inculpatul se îndreaptă spre automobilul de serviciu, unde începe să se împotrivească, iar în rezultat colaboratorii de poliție aplicând forța fizică și-l urcă forțat în automobil (f.d. 29-30, vol. 1);

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța conchide că învinuirea adusă inculpatului Gîlca Gheorghe este întemeiată, acțiunile acestuia fiind just calificate în temeiul art. 264^1 alin. (4) Cod penal (în vigoare pînă la modificările din 07.092024), după semnele calificative: *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei şi de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, acţiune săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere.*

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la faza de urmărire penală și admise de prima instanță, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

În acest context, Colegiul penal din probele administrare se constată *dincolo de orice dubiu rezonabil* că la 05.11.2023, în jurul orelor 18:50, Gîlca Gheorghe a condus mijlocul de transport de model „Opel Corsa", cu numerele de înmatriculare OR BL 668, prin satul *****, fapt recunoscut atît de către inculpat, cît și confirmat prin declarațiile martorilor *****, ***** și *****.

La fel, din declarațiile martorilor *****, ***** și *****, care coroborează de altfel și cu circumstanțele consemnate în procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din 23.11.2023, se constată cu certitudine, prezența bănuielii rezonabile privind conducerea mijlocului de transport de către Gîlca Gheorghe în stare de ebrietate, fapt ce a servit temei de solicitarea a unui echipaj în vederea efectuării procedurii de testare alcoolscopică.

Implicit, Colegiul penal remarcă că la solicitarea colaboratorului de poliție ***** a sosit echipajul de poliție în componența martorilor ***** și *****.

Astfel, din conținutul declarațiilor martorilor respectivi se constată cu certitudine pe de o parte faptul că Gîlca Gheorghe a refuzat să se legitimeze, iar pe de altă parte să fie supus testării alcoolscopice, fapt ce a servit temei pentru escortarea ultimului la sediul IP Orhei.

În acest sens sunt relevante prevederile pct. 11 lit. j) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

Conform prevederilor pct. 5 lit. a) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009, testării alcoolscopice și antidrog, la decizia poliţistului sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, se supun următoarele categorii de persoane conducătorii de vehicule bănuiți de consum de alcool, consum de droguri, etnobotanice, analogi ai acestora şi/sau de alte substanţe ce provoacă ebrietate.

În aceeași ordine de idei, potrivit pct.10 al Regulamentului enunțat, stabilește că temei pentru efectuarea testării alcoolscopice și/sau a testării antidrog servește suspectarea consumului de alcool, droguri, analogi ai substanței stupefiante sau psihotrope sau de alte substanțe ce provoacă ebrietate, mărturia persoanei examinate despre faptul consumului, precum și prezența simptomelor provocate de acțiunea acestora: miros de alcool din gură, instabilitatea pozei, dereglarea mersului, tremurul accentuat al degetelor, pleoapelor, limbii, comportarea neadecvată.

La fel, se menționează că securitatea traficului rutier prezintă un interes public major, prin urmare asigurarea securității este o obligație pozitivă a statului. Unitatea de transport, ca participant la trafic, reprezintă o sursă de pericol sporit, conducătorul auto având obligația de a respecta anumite reglementări impuse de autorități în evitarea riscurilor rezultate din utilizarea autovehiculelor.

Restrângerile cu caracter legal în exercițiul drepturilor sau libertăților conducătorilor mijloacelor de transport pot forma obiectul impunerii unor obligații, inclusiv incriminarea refuzului de a se supune executării anumitor obligații ce le revin în calitate de participanți activi la traficul rutier.

În continuare, Colegiul penal din conținutul declarațiilor martorilor ***** și *****, care coroborează cu conținutul procesului-verbal de examinare a înregistrărilor video din 23.11.2023 (f.d. 22-23, vol. 1), reține că Gîlca Gheorghe fiind în unul din birourile Inspectoratului de Poliție Orhei, de către martorul ***** i s-a propus să fie supus testării alcoolscopice cu ajutorul aparatului

„Drager”, însă, primul categoric a refuzat declarând că a servit 2 beri și pentru ce să o treacă. Ulterior, colaboratorul de poliție îi propune lui Gîlca Gheorghe să fie prelevate probele biologice pentru stabilirea stării de ebrietate, însă acesta a refuzat, menționând că nu poate să dea, se teme, o să leșine, când vede sânge se inervează.

Pe această undă de idei, Colegiul penal respinge ca fiind pur declarativă poziția apelanților privind refuzul colaboratorilor de poliție de a fi transportat la spitalul raional în vederea prelevării probelor biologice pentru stabilirea stării de ebrietate.

În această ordine de idei, Colegiul penal conchide ca fiind confirmat refuzul inculpatului Gîlca Gheorghe de a fi supus testării alcoolscopice, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei şi de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, iar motivele care au stat la baza refuzului procedurii legale de testare alcoolscopică, nu au importanță la constatarea faptei.

De asemenea, Colegiul penal explică motivul infracțiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpatul Gîlca Gheorghe în raport cu respectarea prohibiției impuse de a conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate, or, inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale de conducere a mijlocului de transport, fără a deține acest drept, precum și faptul refuzului acestuia de a fi supus procedurii de constatare a stării de ebrietate, în cazul constatării bănuielii rezonabile de aflare a persoanei în stare de ebrietate, manifestat prin prezența simptomelor provocate de acțiunea acestora: miros de alcool din gură, instabilitatea pozei, dereglarea mersului, comportarea neadecvată.

Mai mult, Colegiul penal constată că Gîlca Gheorghe anterior a fost supus de 3 ori răspunderii penale în baza art. 264^1 alin. (1) și (3) Cod penal, inclusiv fiindu-i anulat dreptul de a conduce mijloacele de transport, dar acest fapt nu l-a oprit de a se urca la volanul automobilului în stare de ebrietate, comițând din nou, cu intenție, o nouă infracțiune din domeniul transporturilor.

Astfel, în rezultatul aceloraşi convingeri inculpatul Gîlca Gheorghe a decis şi a condus mijlocele de transport, fără a deține acest drept, inclusiv și în prezența bănuielii rezonabile privind aflarea în stare de ebrietate, fără să ofere o explicație plauzibilă care l-ar fi determinat să comită faptele imputate, eventual în lipsa unei intenții directe.

În concluzie, inculpatul Gîlca Gheorghe a manifestat o deosebită indiferență față de condițiile imperative ale legii, care nu doar interzic aflarea acestuia la volan în stare de ebrietate, dar şi conducerea în lipsa unui document care i-ar oferi

acest drept, la caz a permisului de conducere, care a fost anulat prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10.08.2022.

Urmare a circumstanțelor *de facto* înserate supra, primează convingerea fermă, că anume inculpatul Gîlca Gheorghe a comis infracțiunea respectivă, iar poziția acestuia de recunoaștere a faptului conducerii mijlocului de transport în lipsa permisului de conducere, inclusiv recunoașterea faptului refuzului testării alcoolscopice, însă de negare a faptului propunerii colaboratorilor de poliție de a fi supus examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei şi de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, nu pot fi reținute și se combat prin declarațiile martorilor ***** și *****, precum și conținutul înregistrărilor video recunoscute în calitate de corpuri delicte la prezenta cauză penală

La acest aspect, Colegiul penal ține să remarce că nu pot fi puse la dubii declarațiile martorilor ***** și *****, or, aceștia fiind colaboratorii de poliție, și-au exercitat atribuțiile de serviciul conform legislației în vigoare și a fișei de post, prin urmare sunt cointeresați în descoperirea/înlăturarea încălcărilor admise de conducătorii mijloacelor de transport, admiși pe drumurile publice.

Distinct, Colegiul penal menționează că careva circumstanțe care ar pune la îndoială declarațiile martorilor *****, *****, *****, ***** și ***** privitor la acțiunile inculpatului Gîlca Gheorghe și careva temeiuri de a nu crede acestor declarații, care au fost relatate sub jurământ (art.312-313 Cod penal), nu au fost stabilite, în situația în care declarațiile acestor martori coroborează cu înregistrările audio efectuate la fața locului, de acea apreciază că declarațiile respective corespund adevărului și reflectă circumstanțele reale.

Instanța de apel remarcă că, declarațiilor colaboratorilor de poliție, cît și a actelor întocmite de către aceștia pe parcursul exercitării atribuțiilor funcționale de constatare a contravențiilor și infracțiunilor, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei ***prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate***.

Totodată, potrivit prevederilor Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și normelor Codului contravențional, constatările agentului constatator făcute în procesele-verbale se prezumă a fi autentice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate, bucurându-se de forță probantă până la proba contrară.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și acest fapt nu poate fi calificat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Pe această cale, Colegiul penal precizează că aprecierea declarațiilor unui acuzat în cadrul unui proces penal denotă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile inculpatului, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune şi numai el poate furniza informații cunoscute, la caz, însă inculpatul Gîlca Gheorghe a declarat că recunoaște faptul refuzului de a fi supus testării alcoolscopice, din motiv că nu are încredere în aparatul „Drager”, din care motiv a solicitat să fie efectuată procedura de examinare medicală, însă colaboratorii de poliție au refuzat să-l escorteze la spital.

Din alt punct de vedere dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declarațiilor sale mincinoase cu alte probe administrate şi contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Astfel, existând în privința declarațiilor inculpatului o inevitabilă suspiciune, art. 103 alin. (2) Cod de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiționată şi de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, însă în prezentul proces penal, alte probe relevante în acest sens nu se atestă.

În continuarea acestui deziderat, planează aserțiunea că, în declarațiile persoanei acuzate de săvârșirea unei infracțiuni mereu există un subiectivism firesc, fiind tentată să nu spună tot ce cunoaște sau să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susținerea declarațiilor acestuia, iar partea apărării atât în instanța de fond, cât și în cadrul instanței de apel nu a prezentat careva probe verosimile care să combată sau să argumentele cumva motivele apelului, prin ce se apreciază ca fiind declarativ.

În aserțiunea dată, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiată solicitarea avocatului Serghei Șteliman privind achitarea inculpatului Gîlca Gheorghe din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, precum și solicitarea avocatului Tatiana Ivas de achitare a inculpatului, din motiv că infracțiunea nu a fost comisă de inculpat, or, aceasta versiune a fost combătută de probele cercetate în cadrul ședinței instanței de fond și verificate suplimentar în instanța de apel, din conținutul căruia se constată că în acțiunile inculpatului Gîlca Gheorghe sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Cod penal (în vigoare pînă la modificările din 07.09.2024).

Mai mult ca atât, Colegiul penal remarcă că dezacordul părții apărării cu sentința instanței de fond este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de

judecată a apreciat probele şi circumstanţele cauzei. Însă, împrejurările enunţate supra denotă în mod concludent că instanța de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că a avut loc fapta de săvârșirea căreia a fost învinuit inculpatul, că această faptă a fost săvârșită de inculpat, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, fiind constatată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii, din care motive solicitările formulate prin cererile de apel nu poate fi admise.

Tot aici, urmează a fi respinsă și afirmația avocatul Serghei Șteliman privind îngrădirea dreptul inculpatului de a participa la ședințele de judecată și de a se apăra el însuși, fiind înlăturat din proces pentru încălcarea ordinii.

Or, din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată din 16.07.2024 într-adevăr se constată că inculpatul prin încheiere protocolară a fost îndepărtat din sala de ședinței din motivul încălcării ordinii publice și solemnității procesului, cu dispunerea continuării procesului în lipsa acestuia.

Astfel, Colegiul penal constată că măsura respectivă a fost luată din cauza comportamentului neadecvat al inculpatului în ședință de judecată, or, deși prin prima art. 6 alin. 1 lit. a) CEDO acuzat are dreptul de a se apăra el însuși sau de a fi asistat de un avocat, acest drept nu este unul absolut, fiind posibile unele limitării al acestui drept, care se poate datora mai multor factorii de ordin obiectiv, precum ar fi eschivarea inculpatului, încălcarea ordinii publice în ședință de judecată, etc.

Mai mult ca atât, Colegiul penal menționează că apelul, constituind o continuare a judecării fondului cauzei, inculpatului Gîlca Gheorghe i s-a oferit posibilitatea de a face declarații asupra învinuirii înaintate, inclusiv, posibilitatea de a se familiariza cu declarațiile martorilor și probelor administrate, drept de care inculpatul nu a făcut uz.

În această operă, Colegiul penal reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în coroborare cu dreptul la un apel efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern şi este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip *(Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).*

La acest capitol, instanța de apel reține că apelanții nu s-au bazat exclusiv pe chestiuni imperioase ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „*efectiv*”, fiind lipsit de șanse de succes şi nu este capabil să ofere îndreptarea situației oferită de prima instanță.

Urmare celor expuse, Colegiul penal conchide că solicitarea apelanților privind emiterea unei sentințe de achitare nu şi-a găsit confirmarea la judecarea acestora, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării

hotărârii contestate în partea constatării vinovăției inculpatului Gîlca Gheorghe în comiterea infracțiunii incriminate.

Pe aceiași undă de idei, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată și cererea avocatului Tatiana Ivas privind declararea nulității procesului-verbal de constatare a infracțiunii în caz de refuz de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate din 05.11.2023, or, potrivit art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părților.

În acesta sens, instanța de apel menționează că dispoziția art. 251^1 alin. (1) Cod de procedură penală, determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind: a) compunerea completului de judecată; b) competența instanțelor judecătorești după calitatea persoanei; c) publicitatea ședinței de judecată; d) participarea părților în cazurile obligatorii; e) prezența interpretului, traducătorului, dacă este obligatorie potrivit legii.

Potrivit prevederilor art. 251^2 Cod de procedură penală: **(1)** Încălcarea dispozițiilor legale, altele decât cele prevăzute la art. 251^1, determină nulitatea actului în cazul în care a fost afectat caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părților. **(2**) Nulitatea relativă poate fi invocată de procuror, bănuit, învinuit, inculpat, de celelalte părți în cazul în care există un interes procesual propriu în respectarea dispoziției legale încălcate. **(3)** Nulitatea relativă se invocă: a) în cursul urmăririi penale – în timpul sau imediat după efectuarea actului ori, cel târziu, la terminarea urmăririi penale, când partea ia cunoștință de materialele dosarului; b) în instanța de judecată – numai pentru probele care sunt prezentate nemijlocit în instanță. **(4)** Prin derogare de la alin. (3), în cazul în care, din motive întemeiate, partea nu a avut posibilitatea de a lua cunoștință de materialele urmăririi penale până la trimiterea cauzei în judecată, nulitatea relativă poate fi invocată în instanța de judecată. **(5)** Nulitatea relativă nu se aplică și nu duce la anularea actului în cazul în care persoana interesată nu a invocat-o în termenul prevăzut de lege.

Raportând la caz, prevederile legale precitate, Colegiul penal constată că Gîlca Gheorghe a refuzat să semneze procesul-verbal de constatare a infracțiunii în caz de refuz de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate din 05.11.2023 (f.d.7, vol. 1), iar faptul refuzului acestuia de a semna actul respectiv nu a fost confirmat prin semnătura agentului constatator în corespundere cu dispozițiile art. 261 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că dacă

persoana care a participat la efectuarea acțiunii de urmărire penală refuză să semneze procesul-verbal, despre aceasta se face mențiune în procesul-verbal, care va fi semnat pentru conformitate de către persoana care a efectuat acțiunea.

În acest sens, instanța de apel statuează că omisiunea comisă la întocmirea procesului-verbal de constatare a infracțiunii în caz de refuz de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate din 05.11.2023 (f.d.7, vol. 1), nu se încadrează în temeiurile de nulitate absolută enumerate în mod exhaustiv la dispoziția art. 251^1 alin. (1) Cod de procedură penală, ci reprezintă un temei de nulitate relativă care urma a fi invocată de către persoana cointeresată în timpul sau imediat după efectuarea actului ori, cel târziu, la terminarea urmăririi penale, când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sub sancțiunea decăderii din dreptul invocării ulterior a nulității actului efectuat cu încălcarea dispozițiilor legale.

În această ordine de idei, Colegiul penal reliefează că la etapa informării învinuitului Gîlca Gheorghe și apărătorului acestuia despre terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor dosarului pentru a face cunoștință, aceștia nu au invocat prezența cărorva temeiuri de nulitate a probelor acumulate, ceea ce creează o prezumție puternică că au acceptat toate probele acumulate de organul de urmărire penală, iar la etapa respectivă a procesului, partea apărării este decăzută din dreptul de a mai invoca prezența temeiurilor de nulitate a probelor, cu excepția celor prevăzute la art. 251^1 alin. (1) Cod de procedură penală, care în speța dată nu s-au stabilit.

În continuare, cu referire la numirea pedepsei penale, Colegiul penal conchide că instanța de fond la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.7, 61, 75 Codul penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor

persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Potrivit art. 75 alin. (1), (2) Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. **(2)** O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Din materialele cauzei rezultă că, inculpatul Gîlca Gheorghe anterior a fost condamnat de mai multe ori, și anume:

1) prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 12.04.2016 în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 450 unități convenționale, echivalentul a 9000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 3 ani;

2) prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07.12.2017, modificată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07.02.2018, în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 85 alin. (1) și (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 01 an, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 03 ani. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12.06.2018 a fost casată parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 07.02.2018 și sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07.12.2017, fiind încetat procesul penal în privința intentat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, în legătură cu aplicarea actului de amnistie;

3) prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07.06.2022 în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității pe un termen de 140 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport;

4) prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 20.07.2022 în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 01 an, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune de 02 ani;

5) prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10.08.2022 în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 230 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport.

În acest sens, Colegiul penal remarcă că prezența antecedentelor penale nestinse, caracterizează negativ personalitatea inculpatului Gîlca Gheorghe și

denotă că o pedeapsă non privativă de libertate nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea inculpatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, or, în privința acestuia au fost deja aplicate pedepse mai blânde, scopul aplicării cărora însă nu s-a realizat.

Reieșind din circumstanțele cauzei, Colegiul penal apreciază că prima instanță just a conchis că scopul pedepsei, constând în formarea unei atitudini corecte față de muncă, ordinea de drept și regulile de conviețuire socială, nu poate fi atins decât prin stabilirea față de Gîlca Gheorghe a pedepsei cu închisoare, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

Subsecvent se atestă că, sancțiunea art. 264^1 alin. (4) Cod penal *(în vigoare la data comiterii infracţiunii)* prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 1 an.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată de art. 264^1 alin. (4) Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă mai aproape de limitele maxime, fără a fi stabilite careva circumstanțe care ar permite instanței de apel reducerea termenului pedepsei sub formă de închisoare.

La acest capitol, Colegiul penal statuează că din rațiunea art. 78 Cod penal se deduce că la stabilirea mărimii pedepsei instanța de judecată trebuie să aprecieze gradul de influență al circumstanțelor atenuante şi agravante asupra pedepsei penale atât în baza criteriului cantitativ, cât şi a criteriului calitativ.

Prin urmare, dacă într-o cauză penală sunt prezente *exclusiv circumstanțe agravante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele atenuante*, atunci mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie *mai aproape de limita maximă* a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

La fel, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele agravante, acest fapt conduce la stabilirea mărimii pedepsei mai

aproape de limita minimă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

Aici Colegiul penal notează că, la cazul dedus judecății în sarcina inculpatului Gîlca Gheorghe nu au fost stabilite prezența circumstanțelor atenuante, fiind reținută doar prezența circumstanței agravante prevăzută la art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal - *săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, precum și prezența antecedentelor penale nestinse*, fapt ce face imposibilă aplicarea pedepsei mai aproape de limitele minime.

Drept urmare, instanța de apel apreciază că pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât şi pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

În subsidiar, Colegiul penal constată că, deși, prima instanță corect a reținut că inculpatul Gîlca Gheorghe a comis infracțiunea prevăzută la art. 264^1 alin. (4) Cod penal în termenul de probațiune, stabilit prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 20.07.2022, în mod eronat a constatat că la data pronunțării sentinței termenul de probațiune a expirat, din care motiv prima instanță urma să facă uz de dispozițiile art. 90 alin. (10) și art. 85 alin. (1) Cod penal, ce reglementează procedura de stabilire a pedepsei prin cumul de sentințe.

În această logică de idei, Colegiul penal consideră neîntemeiate statuările primei instanțe, precum că la data pronunțării sentinței raportul juridic de executare a pedepsei penale stabilite lui Gîlca Gheorghe prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 20.07.2022 a fost încetat, or, încetarea raportului juridic de executare a pedepsei penale și stingerea antecedentelor penale urmează a fi constatat la data comiterii infracțiunii, și nu la data pronunțării sentinței, după cum a susținut prima instanță.

Astfel, în pofida erorilor admise de prima instanță la individualizarea pedepsei, Colegiul penal relevă că acestea nu pot fi corectate în prezenta cauză, or, sentința primei instanțe nu a fost contestată de către acuzatorul de stat, iar potrivit prevederilor art. 441 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs.

Concomitent, din prevederile art. 422 Cod de procedură penală, se deduce că, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

Astfel, ținând cont de principiul neagravării situației în propria cale de atac, instanța de apel va menține fără modificări sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10 decembrie 2024, în latura individualizării și stabilirii cuantumului pedepsei nominalizat în dispozitivul sentinței. Or, principiul *non reformatio in pejus* reprezintă una dintre garanțiile dreptului la apărare judiciară a participanților la proces. În absența acestui principiu, participanții la proces, cunoscând posibilitatea înrăutățirii situației lor, ar putea fi determinate să renunțe la atacarea sentinței pentru a nu-şi asuma un risc, chiar dacă sentința este ilegală sau neîntemeiată. Acest principiu vine în întâmpinarea unui interes general, acela ca prin declanșarea controlului judiciar să nu rămână în ființă sentințele nelegale şi netemeinice.

Totodată, Colegiul penal reține că, prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10.12.2024, punerea în executare a pedepsei cu închisoarea în privința lui Gîlca Gheorghe urmează a fi efectuată din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe, cu calcularea termenului pedepsei din momentul reținerii.

Însă, la moment inculpatul Gîlca Gheorghe execută pedeapsa închisorii, fiind deținut în penitenciarul nr. 18 Brănești, în baza sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10 martie 2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal și stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 02 ani 06 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. S-a menținut și măsura preventivă „arest preventiv”, aplicată în privința lui Gîlca Gheorghe.

Ca urmare, termenul executări pedepsei cu închisoare stabilită lui Gîlca Gheorghe prin sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10.12.2024 urmează a fi calculat din data pronunțării prezentei deciziei – 20.11.2025.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea apelului avocatului Serghei Șteliman în interesele inculpatului Gîlca Gheorghe și apelul suplimentar al avocatului Tatiana Ivas în interesele inculpatului Gîlca Gheorghe declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10 decembrie 2024, ca fiind nefondate, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. art. 415 alin.(1) pct.1) lit. c), 417 - 418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelul avocatului Serghei Șteliman în interesele inculpatului Gîlca Gheorghe și apelul suplimentar al avocatului Tatiana Ivas în interesele inculpatului Gîlca Gheorghe, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10 decembrie 2024, prin care Gîlca Gheorghe a fost recunoscut

vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, se resping ca fiind nefondate, cu menținerea respectivei sentințe fără modificări.

Termenul executării pedepsei de către Gîlca Gheorghe urmează a fi calculat din data pronunțării prezentei deciziei – 20.11.2025.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată în ședință publică la data de 20.11.2025.

Președintele ședinței: **Judecător:** **Judecător:**